

indsendt et saadant Lovudkast, ved hvis Affattelse Loven af 6te Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse m. v. var bleven lagt til Grund med de Bempelser, som de stedlige Forhold paa Færøerne antoges at gjøre nødvendige, blev Sagen gjort til Gjenstand for Brevveksling med Indenrigsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Herefter blev der i Justitsministeriet udarbejdet et Udkast, der blev forelagt det i 1870 forsamlede Lagthing til Betænkning, og som, da Thinget ikke saa sig istand til at tilendebringe Sagens Behandling, atter blev taget under Overveielse af Lagthinget i dets Samling det følgende Aar.

Udenfor Thorshavn, der ved Lov af 16de Februar 1866 har faaet sin egen kommunale Forfatning, er der — naar bortses fra Lagthinget — ikke til Behandling af kommunale Anliggender i Almindelighed anordnet nogen kommunal Myndighed, idet der kun ved særlige Love, som ordne enkelte vigtigere kommunale Anliggender, jfr. navnlig Lov af 1ste Marts 1854 om Ordningen af Stole og Undervisningsvæsenet og Lov af 22de Marts 1855 om Fattigvæsenet paa Færøerne, er dannet visse stedlige Myndigheder, der under Lagthingets Overbestyrelse varetage de herhenhørende Anliggender. I denne Lagthingets Stilling som øverste kommunal Autoritet paa Færøerne, hvorefter der i den omhandlede Henseende tilkommer samme en lignende Myndighed som den, der ved Loven af 6te Juli 1867 er tillagt Amtsrådene i den øvrige Del af Riget, er der ikke fundet Anledning til at gjøre nogen Forandring, hvorimod Hovedhensigten med det paagjældende Lovforslag er at tilvejebringe en Institution nærmest svarende til Sognerådene i Danmark.

Det første Spørgsmaal, som møder ved Ordningen af dette Forhold, er, hvilket Omfang der bør gives de nye Kommuner, navnlig om Sogne-Inddelingen eller Præstegjælds-Inddelingen i saa Henseende skal lægges til Grund. Amtmanden var i sit Forslag gaaet ud fra, at Sognene burde danne Grundlaget for Kommunerne, idet han forment, at det vilde være en Betingelse for, at den nye Institution kunde vente Tilslutning og Sym-

pathi hos Befolkningen, at hvert Sogn fik sit eget Raad. Derimod anbefalede Indenrigsministeriet, at de nye Sognekommuners Omfang gjøres saa stort som muligt, forat ikke den kommunale Virksomhed skal hæmmes ved en unødvendig Spredning af de allerede forveien temmelig saa personlige og materielle Kræfter. Da Fattigvæsenet, det vigtigste kommunale Anliggende, som hidtil paa Færøerne har været overladt til en Art kommunal Styrelse, bestyres af hvert Præstegjæld som et særskilt Fattigdistrikt, antog bemeldte Ministerium, at der var Anledning til ogsaa at lade Præstegjældene danne Grundlaget for den tilfugtede nye Kommunalordning, saameget mere som dette vilde være stemmende med den i Danmark stedfindende Ordning, hvorefter det sælles Fattigvæsen er bestemmende med Hensyn til Sognekommunernes Omfang. Justitsministeriet troede at maatte slutte sig til den af Indenrigsministeriet saaledes udtalte Anskuelse, at Sogneinddelingen ikke egnede sig til at lægges til Grund ved Ordningen af det færøste Kommunalvæsen. Herved vilde nemlig fremkomme det aldeles uforholdsmæssige Antal af omtrent 40 Sogneraad for en Befolkning af knap 9000 Mennesker — Thorshavns Kommune fraregnet — hvortil kommer, at der er en meget stor Forskjel paa de færøste Sognes Størrelse, idet der er 6 Sogne paa c. 100 Personer og 5 endog under dette Antal, medens de fleste have et Indbyggerantal af 200 à 300 og nogle af 3 à 400 eller derover. Det maatte befrygtes, at et saa lille Samsund, som hvert af de mindre Sogne maatte komme til at udgjøre, vilde mangle baade materielle og aandelige Kræfter til at udrette Noget til virkeligt Gavn, og at man ved en Ordning som den forudsatte vilde række Haanden til at fremme en smaalig Partikularisme. I det Lagthinget forelagte Udkast blev det derfor foreslaet, at Bestyrelsen af de kommunale Anliggender paa Landet skulde ordnes præstegjældsvis dog med Afgang til, hvor særegne Omstændigheder talte derfor, at dele Præstegjældet i to eller flere særskilte Kommuner.

Lagtet det nu ogsaa under Sagens Behandling i Lagthinget erkjendtes, at det vilde